Contributed by Jan Verbruggen
vrijdag, 09 februari 2007 - Last Updated donderdag, 24 mei 2007

Op zaterdag 3 februari vond de tweede nationale conferentie van het Comité voor een Andere Politiek plaats in Brussel. Helemaal aan het einde van de dag besliste de conferentie met een grote meerderheid dat het CAP onder eigen vlag zal deelnemen aan de federale verkiezingen van 10 juni, zowel in Vlaanderen als in Franstalig België. De SAP pleitte tegen een deelname aan deze verkiezingen. Om dat standpunt te verduidelijken, verdeelden we een open brief, die je hier ook kan lezen. De conferentie was geen onverdeeld succes. Niemand ging ervan uit dat we opnieuw met 650 aanwezigen zouden zijn. Er was immers geen publieke campagne gevoerd voor dit congres. Volgens de formele berichten waren er dit keer 350 aanwezigen. Wij telden nochtans nooit meer dan 250 mensen in de zaal. Dat laatste cijfer wordt trouwens ook vermeld op de LSP-site. In vergelijking met de conferentie van 28 oktober ging het in ieder geval om een forse terugval. En dat kon je merken tijdens de debatten. Met Une Autre Gauche kwam het inmiddels tot een breuk (een gevolg van de onbegrijpelijke beslissing om CAP-comités op te bouwen in Franstalig België tegen UAG in). De Franstalige aanwezigheid was dan ook ondermaats. Maar bovendien kon je vaststellen dat er een veel grotere afwezigheid was van onafhankelijke syndicale delegees en militanten van sociale bewegingen in vergelijking met 28 oktober.

De conferentie boog zich over de vraag of CAP nu al dan niet moest deelnemen aan de federale verkiezingen. Zo ja, was er de keuze tussen deelnemen met eigen lijsten en onder eigen naam of ingaan op een voorstel van Groen! om blokken CAP-kandidaten te plaatsen op de verschillende lijsten voor kamer en senaat. Naast die beslissing over de verkiezingen, werden er ook een voorstel tot kiesprogramma en een campagneplan voorgelegd ter stemming. Uiteindelijk koos een ruime meerderheid ervoor om onder eigen vlag naar de verkiezingen te gaan. Het voorstel van Groen! kon slechts een handjevol mensen bekoren. En het kiesprogramma en het campagneplan werden eveneens met ruime meerderheden aangenomen.

Van een debat was dan ook weinig sprake. Dit was af en toe ronduit ergerlijk. Een inleider die een debat opent en het namens de CAP-leiding meteen volledig de gewenste richting uitstuurt. Inleidingen met onvolledige informatie, demagogische interventies, stemmingmakerij, overdadig applaus en boegeroep… Een congresvoorzitster die een manipulatieve chronometer hanteert waarbij bepaalde sprekers de toegelaten spreektijd vlotjes mogen verdubbelen. En over de breuk met de Franstalige vleugel UAG werd er zelfs met geen woord gerept, alsof de leden geen recht hadden op die info. Op het moment van de stemming hadden dan ook tientallen aanwezigen de zaal reeds moedeloos verlaten.

Het CAP zal dus deelnemen aan de verkiezingen. In Franstalig België steunt men daarbij op een

bijzonder beperkt groepje, volledig onder controle van de MAS. Maar ook in Vlaanderen is de basis behoorlijk versmald sinds 28 oktober. Het campagneplan bood evenmin veel duidelijkheid en er werd zelfs bewust geen budget genoemd dat nodig zal zijn om een dergelijke campagne tot een goed einde te brengen.

De boegbeelden Lode Van Outrive en Jef Sleeckx lieten de conferentie eens te meer in onduidelijkheid achter over hun eigen engagement in die verkiezingen. Benieuwd hoe dat zal aflopen.